



ע"פ 28769/04/17 - מייק ואן קול נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 28769-04-17 ואן קול נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

בפני כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופטת עטר
כבוד השופטת ברק נבו

מייק ואן קול

מערער

נגד

משיבה

החלטה

רקע רלוונטי

מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

1. לפנינו ערעור של המערער על הרשעתו בבית משפט השלום בראשון לציון (כבוד השופטת בלטמן קדראי), בת"פ 30796-04-14, בביצוע עבירות של זילות בית המשפט, לפי סעיף 255 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ההרשעה היא בשבעה אישומים, הכוללים מקרים שבהם התבטא הנאשם במספר רב של הזדמנויות באופן בוטה כלפי מותבים שונים, במסגרת כתבי בי-דין שהגיש בתיקים שונים שניהל בבית משפט השלום בתל אביב ובבית המשפט המחוזי בתל אביב, בין השנים 2011 עד 2013. בהמשך להרשעה, הוטלו על המערער העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן ארבעה חודשים, שאותו יישא המערער בעבודות שירות;

ב. מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים, אם במהלך שלוש שנים מיום הרשעתו יעבור עבירה כלפי נושאי משרה שיפוטית;

ג. חתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪ להמנע במשך שנתיים מביצוע העבירה שבה הורשע, ואם לא יחתום - יאסר למשך 15 יום.

2. נציין, כי אף שהערעור הוגש באפריל 2017, טרם התקיים בו דיון לגופו של עניין, וזאת לאור טענות ובקשות שונות שהעלה המערער מעת לעת, בין השאר בנושא מינוי סנגור ציבורי לייצגו, ומספר דיונים נדחו לבקשתו, בין היתר בשל מצבו הרפואי.

3. גם ביום 19.2.19 לא הגענו לדון בגוף הערעור, מאחר שהמערער העלה שוב מספר טענות שיש לדון בהן, תחילה. נציין, שהמערער מתעקש לטעון לעצמו, אף שמונה לו סנגור, שגם נכח באולם וביקש לטעון בשם המערער, אך המערער סירב לכך.



טענות המערער

4. ראשית התברר, שבבוקר הדיון הגיש המערער בקשה לפסול את כבוד השופט שפסר, סגן הנשיא, שהיה ראש ההרכב בדיון האחרון של המערער, מלשבת בדין בעניינו. הבקשה לא הייתה רלוונטית לדיון ביום 19.2.19, שכן כבוד השופט שפסר ממילא לא היה חלק מההרכב. בבקשה זו ניתנה החלטה, כמתבקש, על ידי השופט שפסר, עוד באותו יום בו הוגשה.

5. בהמשך לכך טען המערער, כי לנוכח טענתו שהשופט שפסר פסול מלדון בעניינו, יש לפסול אף את כל ההחלטות שהשופט שפסר היה צד להן בתיק עד כה.

6. טענה נוספת שהעלה המערער היא שהוא ביקש מספר פעמים להעביר את הדיון בעניינו למחוז אחר, שכן כבוד השופט בלסמן קדראי, שהערעור הוא על פסק דינה, קיימה חלק מהדיונים "בהיכל זה", ו"יש להניח שכל השופטים, כולל הרכב זה, מכירים אותה היטב". על כן, טוען המערער, לא ניתן לקיים את הדיון בערעור על פסק הדין בבית משפט זה, ועל המותב לפנות (לטענתו) לנשיאת בית המשפט העליון, על מנת שתורה על העברת הדיון למחוז שיפוט אחר. מאחר שבקשתו זו, שהועלתה מספר פעמים, לא נדונה, יש לבטל, לטענתו, את ההליך.

7. עוד טוען המערער שהוא אדם חולה, ועל כן יש לדאוג שבכל דיון בעניינו יהיה נוכח באולם איש משמר בתי המשפט, עם מכשיר דפיברילטור, לצורך הצלת חייו אם יימצא במצב קיצוני (כדבריו). אחרת, כך טוען המערער, בית המשפט מסכן את חייו.

8. המערער מוסיף וטוען, שביקש להוסיף ראייה לדיון בערעור, ולהגיש חוות דעת של פסיכיאטר מטעמו, ו"כדאי שמישהו יבין איזה נזק נגרם לי עד היום מחוסר מעש וזלזול על ידי בית המשפט".

9. לסיום, התברר שבבוקר הדיון הגיש המערער גם "הודעה על חוסר שת"פ מוחלט של עו"ד רועי לנג מטעם הסנגוריה הציבורית" ובה טען שעו"ד לנג עסוק מכדי לייצגו, שכן אינו משיב לפניותיו ואינו שולח לו העתקים של החלטות בית המשפט מאז 25.7.18. לפיכך ביקש להשהות את הדיונים בעניינו, על מנת לאפשר לו למצוא מייצג אחר, או למנות לו מייצג אחר מטעם הסנגוריה הציבורית, או לאשר לו לנהל את הגנתו בעצמו. המערער חזר על בקשתו זו גם בדיון, ובסוף הדיון הצטרף עו"ד לנג לבקשה לשחררו מייצגו, שכן לדבריו הוא כבר הסגור השלישי שמונה לנאשם, והמערער מביע כלפיו חוסר אמון שאינו ניתן לגישור. אשר לטענות המערער כלפיו ציין עו"ד לנג, כי מפאת כבודו של המערער, לא ישיב לגופן, אלא יסתפק באמירה שאין בהן כל ממש והוא "חסום על ידי המערער בכל אמצעי התקשורת".

תשובת המשיבה

10. ב"כ המשיבה הבהירה שהטעם שבגינו מבקש המערער להעביר את הדיון למקום אחר אינו מהווה עילה להעברת הדיון. עוד הזכירה שבתחילת הדרך, כתב האישום בעניינו של המערער הוגש בבית משפט השלום בתל אביב, והמערער הוא שביקש להעביר את הדיון למחוז אחר, בשל כך שהביטויים הבוטים שבגינום הוגש נגדו כתב האישום הופנו כלפי



שופטים במחוז תל אביב. לכן הועבר הדיון לבית משפט השלום בראשון לציון.

עוד ציינה ב"כ המשיבה, שהמערער שב ומגיש בקשות שכבר הוגשו והוכרעו, וגורם לדחיית דיונים בשל התנהלותו זו, שהיא שערורייתית וגורמת לבזבז זמן משמעותי, הן לצדדים, הן לבית המשפט.

ב"כ המשיבה הזכירה שלגבי הבקשה לצירוף ראייה, היא חוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם המערער, נקבע כי על המערער להודיע אם הוא מסכים לפנות לפסיכיאטר המחוזי שיתן את חוות דעתו. נראה שהמערער מתנגד לכך, ולכן יש לתת החלטה סופית גם בבקשה זו.

המשיבה מתנגדת לשחרור עו"ד לנג מייצוג המערער. לדבריה, יש חשיבות לכך שהמערער יהיה מיוצג, ומדברי המערער לא עולה שאינו מוכן להיות מיוצג על ידי עו"ד לנג. בעיקר טוענת ב"כ המשיבה כי הגיעה השעה לדון לגופו של הערעור ולהכריע בו.

דין והכרעה

11. כפי שצוין לעיל, בקשת הפסילה שהוגשה כנגד כבוד סגן הנשיא שפסר נדונה על ידו ונדחתה. לאור האמור מתייתר הצורך לדון בבקשת המערער לפסול בדיעבד את כל ההחלטות שניתנו על ידי השופט שפסר בתיק.

12. אשר לבקשתו העיקרית של המערער, להורות על העברת הדיון בעניינו מבית משפט זה, מאחר שכבוד השופט בלטמן קדראי קיימה חלק מהדיונים "בהיכל זה", ו"יש להניח שכל השופטים, כולל הרכב זה, מכירים אותה היטב". המערער העלה בקשה זו מספר רב של פעמים. כפי שצוין המערער בבקשתו מיום 8.6.17, השופט בלטמן קדראי מונתה כשופטת מחוזית בבית משפט זה. לכן חלק מהדיונים התקיימו "בהיכל זה". המערער הגיש אחת מבקשותיו בנושא זה ביום 10.4.18, והכתיר אותה "בקשה דחופה להעברת הדיונים לבימ"ש מחוזי בתל אביב". ביום 11.4.18 נתן כבוד השופט שפסר החלטה, וקבע: "המדובר בערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בראשון לציון, שערכאת הערעור עליו היא בית המשפט המחוזי מרכז - לוד. בנסיבות אלה, לא אוכל להיעתר למבוקש". המערער לא הסתפק בכך, והעלה בקשתו שוב בכתב ביום 20.11.18. עוד באותו יום נתן השופט שפסר החלטה ובה הבהיר: "... כב' השופטת בלטמן קדראי אינה משמשת עוד כשופטת בבית משפט זה". חרף החלטות אלה, שב המערער והעלה את הבקשה בדיון לפנינו, ואף טען שלא ניתנה החלטה בבקשותיו. יצוין כי לטענת המערער, לא קיבל את ההחלטה מיום 20.11.18.

13. ככל שהדברים לא ברורים דיים, נבהיר: כפי שנאמר בהחלטה מיום 11.4.18, על פי דיני הסמכות המקומית הרגילים, בית משפט זה משמש ערכאת הערעור על פסקי דין של בית משפט השלום בראשון לציון, **המערער** הוא עצמו הגיש את הערעור לבית משפט זה, ובדין עשה כן.

14. בקשה להעברת עניין למקום אחר מוגשת, ככלל, על ידי הצד המעוניין בכך, לנשיא בית המשפט העליון, לפי



סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. במקרה דנן המערער לא הגיש בקשה כאמור לנשיאת בית המשפט העליון, אלא דרש שהמותב כאן יעביר את הדיון, דבר שלא זו בלבד שאינו מוסמכים, כאמור, לעשותו, אלא שאינו מוצאים אף כל עילה לעשות כן.

15. למען הבהירות: הנימוק שאותו העלה המערער כבסיס לבקשתו, הוא שקיימת היכרות אישית בין שופטי בית משפט זה לשופטת בלטמן קדראי, עקב מינויה לכהן בבית משפט זה. כאמור, השופטת בלטמן קדראי אינה משמשת עוד כשופטת בבית משפט זה.

16. מעבר לכך שהשופטת בלטמן קדראי אינה מכהנת עוד בבית משפט זה, היכרות אישית ואפילו חברות בין שופטים אינה מהווה עילת פסלות. העברת מקום הדיון מתבקשת, למעשה, בשל פסלות פוטנציאלית של כלל שופטי בית משפט זה מלדון בתיק דנן. על כך נקבע בבש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי [9.2.05], פסקה 11, מפי כבוד הנשיא ברק:

"יקשה לשער קיומה של טענת פסלות טובה כלפי כל שופטיו של בית משפט מחוזי או של בית משפט שלום במקום מרכזי. בעל הדין המבקש את העברת מקום הדיון מטעם זה צריך להניח יסוד מספיק לטענה לפיה כל שופט שישב לדין יהא נגוע בחשש ממשי למשוא פנים. עליו להניח תשתית לקיומו של חשש אובייקטיבי למשוא פנים. לא די בתחושותיו הסובייקטיביות של בעל דין. המדובר בנטל הוכחה כבד שבכבדים, שלא בקלות יורם על ידי בעל דין (ראו למשל בש"פ 5562/03 מדינת ישראל נ' ליאורה גלאט-ברקוביץ (לא פורסם); בש"פ 4386/04 עמוס גבעון נ' יצחק אלישע (לא פורסם); ודוק סעיף 77א(3) לחוק). אפשרות שכזו תתקיים במקרים נדירים ומיוחדים לא רק מעצם טיבם, אלא גם בשל הנחת היסוד לפיה מקצועיות השופטים, יושרם ואי תלותם מאפשרים להם לדון באופן עקרוני בכל מקרה הבא לפנייהם ללא פניות וללא משוא פנים. לא בקלות תופרך חזקה זו, ומכאן שהנטל על הטוען להעברת מקום הדיון בהקשר זה, הוא נטל כבד. בהיעדר הוכחה כאמור או טעמים אחרים להעברת מקום הדיון, אין הצדקה לסטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים וממילא אין מקום כעניין שבעקרון להעברת מקום הדיון" (ההדגשות הוספו)

17. ככל שהמערער עומד על בקשתו, חרף ההבהרות האמורות לעיל, עליו לפעול על פי הנדרש בדין בעניין זה, ולמותר לציין, כי נפעל בהתאם לכל החלטה של נשיאת בית המשפט העליון.

18. בשולי הדברים נציין, כי ניתן לתהות על הטעם בהגשת בקשה להעביר את הדיון לבית המשפט המחוזי בתל אביב (למשל בבקשה מיום 10.4.18), כשזו מבוססת על הנימוק שקיימת היכרות בין שופטי בית משפט זה לכבוד השופטת בלטמן קדראי. נזכיר, כי הערעור נסוב על הרשעת המערער שהפגין זילות כלפי בית משפט, בכך שהתבטא במספר רב של הזדמנויות באופן בוטה כלפי מותבים שונים, במסגרת כתבי בי-דין שהגיש בתיקים שונים שניהל, בין היתר בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

19. אשר לבקשת הנאשם בנושא הדיפירילטור: גם כאן מדובר בבקשה חוזרת ונשנית, שזכתה לשתי החלטות של כבוד הנשיא טל, בימים 18.7.17 ו-24.1.18, המדברות בעד עצמן.

20. גם בקשתו של המערער בנושא חוות הדעת הפסיכיאטרית שביקש להגיש, זכתה לדיון. ניתנו בה מספר החלטות (24.5.18, 8.6.18, 27.6.18 ו-20.11.18) שעל פיהן נהיה מוכנים לקבלת חוות דעת בעניינו מטעם הפסיכיאטר



המחוזי, ועל המערער להודיע האם הוא מסכים לכך. נראה שהמערער אינו משלים עם ההחלטות הללו, אך אי השלמה זו אין בה כדי להצדיק (לא כל שכן לחייב) את בית המשפט לפתוח את הנושא לדיון מחודש. על המערער להשיב בבירור אם הוא מסכים להצעת בית המשפט שהוא יישלח לבדיקה של הפסיכיאטר המחוזי, על מנת שזה יתן חוות דעתו. אם לאו - תנתן החלטה על יסוד כל הטענות שנמסרו זה מכבר, באריכות.

21. זה המקום לומר, כי המערער אינו מכיר במושג "סופיות הדיון", כעולה מדבריו בדיון, שלפיהם "הצדק גובר על סופיות הדיון". על כך נאמר בעניין אחר (הנוגע אף הוא למערער דנן), על ידי כבוד הנשיא גרוניס (כתוארו אז):

1" ... העותר מפגין התעלמות מוחלטת מעקרון סופיות הדיון, בכך שהוא מגיש באופן חוזר ונשנה בקשות סרק שונות בהליכים שהסתיימו - בקשות להבהרה, בקשות לביטול החלטות, בקשות לעיון חוזר ולחידוש דיונים וכדומה...
2. התנהלות זו של העותר אין לה בסיס בדיון. היא עומדת כאמור בניגוד לעקרון סופיות הדיון, ועולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט. אין כל מקום לכך שבית המשפט ישחית זמן שיפוטי רב בטיפול בבקשות סרק המוגשות על-ידי העותר חדשות לבקרים, לרבות בהליכים שהסתיימו. יצוין, כי מעבר לבזבז הזמן השיפוטי נדרשת גם המזכירות להשקיע משאבים לא מבוטלים בטיפול בבקשות האמורות, וזאת ללא כל הצדקה".

(בג"צ 668/14 ואן קול נ' מדינת ישראל [14.8.14])

לכן אנו מבהירים, שבכך תם הדיון בכל בקשותיו של המערער בנושאים הנ"ל.

22. באשר לבקשות המערער בנוגע לייצוגו, יצוין כי ביום 17.6.18 הוגשה על ידו בקשה להורות על הפסקת הייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית ולתת אורכה בת 60 ימים למציאת סניגור פרטי שייצגו, ולחילופין להתיר למערער לייצג את עצמו. בית המשפט נענה לבקשה למתן אורכה למינוי סניגור פרטי, תוך הותרת הייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית על כנו (החלטה מיום 27.6.18).

ביום 8.7.18, הגיש המערער בקשה שהוכתרה "תזכורת להודעת המערער על הפסקת ייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית". גם בבקשה זו עתר למכלול הסעדים להם הוא עותר גם כיום: לתת אורכה למציאת סניגור פרטי שייצגו, ולחילופין להורות על מינוי מייצג אחר מטעם הסניגוריה הציבורית, או להתיר למערער לייצג את עצמו. בית המשפט לא מצא מקום לשנות מהחלטתו בדבר הותרת הייצוג על ידי עו"ד לנג מטעם הסניגוריה הציבורית על כנו, בציינו כי אין מקום להתערב בסדרי הסניגוריה הציבורית באשר לייצוג המערער. צוין בנוסף, כי הבקשה למתן אורכה של 60 ימים למינוי סניגור פרטי נענתה כמבוקש בהחלטה קודמת, והדיון אכן נקבע רק למחצית השניה של חודש אוקטובר (החלטה מיום 9.7.18).

אף אנו סבורים כי בנסיבות העניין, ובהתחשב בצורך לקדם את ההליך ולהביאו לכלל סיום, לא ניתן לקיים את ההליך בלא שהמערער יהא מיוצג, ובהעדר מייצג פרטי אין מקום לשחרר את הסניגוריה הציבורית ואת עו"ד לנג מייצוגו של המערער. כמו כן, ובשים לב לאורכות שניתנו בעבר לצורך מינוי סניגור פרטי, לא מצאנו להורות על מתן אורכות נוספות לצורך זה. ניכר שעו"ד לנג, עושה את מירב המאמצים לייצג נאמנה את המערער, חרף חוסר שיתוף הפעולה מצדו. ואולם, כפי שצוין בהחלטה קודמת, אל לו לבית המשפט להתערב בסדרי העבודה של הסניגוריה הציבורית באשר



לזהות המייצג.

סוף דבר

23. המערער, באמצעות עו"ד לנג, יודיע **עד יום 17.3.2019** תשובתו בנוגע לאמור בסעיף 20 לעיל, היינו האם מוכן הוא לבדיקת הפסיכיאטר המחוזי בעניינו, ובהתאם תנתן החלטה משלימה.

בהעדר הודעה יובן כי המערער מתנגד לביצוע הבדיקה כאמור, ותנתן החלטה בבקשה לצירוף ראיה על יסוד החומר שנצבר בתיק בעניין זה, ובכללן טענות הצדדים.

המזכירות מתבקשת להמציא עותק ההחלטה לב"כ הצדדים, לרבות באמצעות המייל.

מובהר, כי מאחר שהמערער מיוצג, בית המשפט יידרש אך ורק לבקשות שיוגשו על ידי ב"כ המערער. בקשות שיגיש המערער שלא באמצעות עו"ד לנג לא יטופלו.

נקבע לתזכורת פנימית ליום 18.3.2019.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

מיכל ברק נבו, שופטת

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט